

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: T. H.
zastoupena advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, sídlem
Ondříčkova 1304/9, Praha

proti
žalovanému: Městský úřad Rokycany, sídlem Masarykovo náměstí 1, Rokycany
zastoupen advokátkou Mgr. Ivanu Palánovou, sídlem Bezručova
335/33, Plzeň

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v ukončení II. části opakované zkoušky z praktické jízdy žalobkyně dne 8. 10. 2024 a hodnocení stupněm „neprospěl“ zkušebním komisařem žalovaného č. 01501,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 23. 10. 2024 na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v ukončení II. části opakované zkoušky z praktické jízdy žalobkyně dne 8. 10. 2024 a hodnocení stupněm „*neprospěl*“ zkušební komisařem žalovaného č. 01501 domáhala určení, že předmětný zásah žalovaného je nezákonným zásahem.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že byla zařazena k opakované zkoušce z druhé části praktické jízdy skupiny A1 v autoškolě na den 8. 10. 2024. Žalobkyně byla hodnocena stupněm „*neprospěl*“, aniž by započala tuto druhou část zkoušky. Žalobkyně přitom při této části zkoušky z praktické jízdy, která se skládá pouze z řízení vozidla, vůbec motorové vozidlo (motocykl) neřídila. Žalobkyně za nezákonný zásah správního orgánu považuje ukončení této zkoušky bez zákonného důvodu s hodnocením „*neprospěl*“ a vlastně neprovedení druhé části zkoušky z praktické jízdy spočívající v řízení motorového vozidla skupiny A1 bez zákonného důvodu.
3. Žalobkyně tvrdila, že je k podání zásahové žaloby podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s.ř.s.*“) aktivně věcně legitimována a jsou splněny potřebné předpoklady: (1) žalobkyně byla přímo (2) zkrácena na svých právech (3) nezákonným (4) zásahem, pokynem nebo donucením („*zásahem*“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (5) a byl zaměřen přímo proti ní. Splnění jednotlivých podmínek je patrné z textu žaloby. Tyto podmínky obdobným způsobem definoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005-65.
4. V rámci „*vyličení rozhodných skutečností*“ žalobkyně konstatovala, že je žadatelkou o řidičské oprávnění pro skupinu A1 u provozovatele autoškoly, Ing. Pavel Šnajdr, IČ 46819924, se sídlem Litohlavská 840, 337 01 Rokycany. Na den 8. 10. 2024 byla přihlášena u žalovaného k opakované zkoušce z odborné způsobilosti podle § 39 a násl. zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů (dále též jen „*zákon č. 247/2000 Sb.*“ či „*zákon o získávání odborné způsobilosti*“) pro řidičské oprávnění skupiny A1. Dne 8. 10. 2024 se dostavila k absolvování výše uvedené zkoušky z praktické jízdy. Jednalo se o opakovanou zkoušku podle § 39 odst. 2 ve spojení s § 42 odst. 2 a 4 zákona č. 247/2000 Sb., tedy o opakování druhé části zkoušky z praktické jízdy skupiny A1. Zkušební komisař č. 01501 V. S. zahájil druhou část opakované zkoušky z praktické jízdy požadavkem na změření hloubky dezénu pneumatiky a kontrolu vozidla před jízdou. Žalobkyně podle zkušební komisaře neznala minimální hloubku dezénu pneumatiky. Následně zkušební komisař předčasně ukončil opakovanou zkoušku s hodnocením „*neprospěl*“. V případě této zkoušky u žalobkyně tedy vůbec neproběhl žádný z předepsaných úkonů druhé části zkoušky, jak jsou popsány v § 42 odst. 4 zákona č. 247/2000 Sb. Vzhledem k rozdělení hodnocení zkoušky z praktické jízdy v § 42 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb. formálně žádná kontrola vozidla před jízdou neměla a ani nesměla být zkoušena. Toto již bylo součástí první části zkoušky, kde žalobkyně byla hodnocena stupněm „*prospěl*“. Vlastní jízda s vozidlem v provozu, tedy ta část zkoušky z praktické jízdy, při níž má žadatel prokázat předepsané znalosti, dovednosti a chování ve druhé části zkoušky, se tedy vůbec nekonala. O každé zkoušce je zkušební komisař povinen vyhotovit písemný záznam (§ 42 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb.). Tento záznam byl vyhotoven a podepsán. Žalobkyně jeho kopii

příkládá jako důkaz. Důvod hodnocení stupněm „*neprospěl*“ je tam označen jako: „*Neznala minimální hloubku dezénu, nezná kontrolu vozidla. Předčasně ukončeno.*“

5. Dále žalobkyně uvedla, že problematika provádění zkoušek z odborné způsobilosti, tedy i zkoušky, kterou měla žalobkyně absolvovat, je uvedena v § 32 a násl. zákona č. 247/2000 Sb. V § 42 zákona č. 247/2000 Sb. je popsán průběh zkoušky z praktické jízdy, v odst. 3 a 4 je popsáno rozdělení zkoušky na dvě části, v odst. 2 je pak stanovena podmínka pro absolvování jednotlivých částí zkoušky a jejich oddělené hodnocení. Hodnocení stupněm „*neprospěl*“ je možné pouze tehdy, když „*žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí, je hodnocen stupněm „neprospěl“*“. S ohledem na podmínky hodnocení § 42 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb. je zřejmé, že k hodnocení žalobkyně stupněm neprospěl musí druhá část zkoušky proběhnout, a to v souladu se zákonem. Druhá část zkoušky se vlastně vůbec nekonala. Zkoušen byl znovu pouze úkon spadající do první části zkoušky. Je tedy zřejmé, že zkušební komisař nebyl oprávněn zkoušku ukončit tak, jak to učinil, tedy s hodnocením „*neprospěl*“. Pokud jde o použití zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) v řízeních upravených zákonem č. 247/2000 Sb., odkazuje žalobkyně na § 59 zákona č. 247/2000 Sb. Je tedy zřejmé, že zkušební komisař je při zkoušce podle zákona č. 247/2000 Sb. správním orgánem a Městský úřad Rokycany je v dané věci pasivně legitimován. Za zkrácení svých práv považuje žalobkyně nemožnost předvést své znalosti a dovednosti při jízdě s vozidlem při druhé části zkoušky z praktické jízdy a být hodnocena v souladu s právními předpisy. Žalobkyně tvrdí, že zásah směřoval přímo proti ní. V důsledku nezákonného zásahu navíc žalobkyni vznikla škoda v podobě úhrady správního poplatku za zkoušku ve výši 400 Kč. Otázka vzniklé škody není předmětem tohoto řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se dle něj nejedná o nezákonný zásah žalovaného vůči žalobkyni. Dne 8. 10. 2024 byla žalobkyně přihlášena k opakované zkoušce z odborné způsobilosti dle § 39 a násl. zákona č. 247/2000 Sb. pro řidičské oprávnění skupiny A1. Písemný záznam na základě § 42 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb. byl vyhotoven a podepsán zkušebním komisařem řidičů i žalobkyní. Zkouška byla zahájena v 13:15 hod. a ukončena v 13:16 hod., a to z důvodu neznalosti minimální hloubky dezénu, neznalosti kontroly vozidla ze strany žalobkyně. Žalobkyně byla hodnocena výsledkem „*Neprospěl*“ a zkouška byla předčasně ukončena. Žalovaný k tomuto odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 161/2023-23, kdy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že zkoušku z praktické jízdy lze ukončit i v průběhu první části této zkoušky, tj. před vykonáním obou částí v rozsahu stanoveném v § 43 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti, jestliže zkušební komisař dospěje k závěru, že žadatel neprokázal základní znalosti, dovednosti či chování, takže je nutno hodnotit zkoušku stupněm „*neprospěl*“. Pokud žadatel o řidičské oprávnění neprokáže dostatečné dovednosti nebo znalosti při přípravě vozidla, jako jsou například nesprávné nastavení zrcátek, sedadla nebo jiné nezbytné přípravy vozidla na jízdu, zkoušející má právo ukončit zkoušku již v této fázi. Takové selhání znamená, že žadatel není připraven na bezpečné řízení vozidla, což je klíčová podmínka pro pokračování zkoušky.
7. V tomto konkrétním případě nebyla žalobkyně úspěšná, neboť dle vyjádření zkušební komisaře řidičů, který též sepisoval výše zmíněný písemný záznam, pana Bc. V. S., došlo

k zahájení druhé části praktické zkoušky a žalobkyně byla dotázána na minimální hloubku dezénu, kdy nejprve uvedla hloubku 4 cm, následně uvedla ihned dvě další hloubky obdobně nesprávně a komisař upozornil žalobkyni, že se jedná o zcela nesprávné odpovědi. Dále se žalobkyně komisař dotázal ohledně kontroly brzdové kapaliny, kdy mu žalobkyně odpověděla, že někde tato baňka je. Vzhledem k tomuto komisař předčasně ukončil zkoušku hodnocením „*Neprospěl*“ s odůvodněním žalobkyni, že se jedná o neznalost, která vylučuje pokračování v předmětné zkoušce s odkazem § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kdy je řidič povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Dezén pneumatiky představuje klíčový faktor pro bezpečnost jízdy, jelikož ovlivňuje přilnavost pneumatiky k vozovce, zejména na mokrému nebo kluzkém povrchu. Neznalost minimální hloubky dezénu pneumatiky by znamenala, že uchazeč neprokázal dostatečné technické znalosti potřebné pro bezpečnou jízdu. To je důležité nejen pro správnou údržbu vozidla, ale i pro dodržování právních předpisů, které se týkají bezpečnosti silničního provozu. Žalobkyně neprokázala základní a podstatné znalosti, byla tedy hodnocena stupněm „*neprospěl*“. Žalovaný opětovně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 161/2023-23, kdy soud provedl úvahu: „*Nezbývá tak než si položit otázku, zda je možné okamžitě ukončit zkoušku (či u motocyklů příslušnou část zkoušky) poté, co v ní žadatel neprokázal základní znalosti, a tedy, že bude hodnocen stupněm „neprospěl“, dokončit zkoušku v plném rozsahu. Podle Nejvyššího správního soudu žádný takový důvod není.*“ Vzhledem k výše uvedenému se dle žalovaného jedná o toliko podstatné a závadné skutečnosti, pro které nelze pokračovat v další části zkoušky, a tedy se jednoznačně nejedná o nezákonný zásah žalovaného vůči žalobkyni.

IV.

Replika žalobkyně

8. Žalobkyně reagovala na vyjádření žalovaného replikou.
9. K tvrzení o podpisu záznamu zkoušky a jeho obsahu uvedla, že zaškrtnutý úkon s hodnocením „*neprospěl*“ se jednoznačně vztahuje k položce „*Kontrola vozidla před jízdou § 19 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 167/2005 Sb.*“ v rámci první části zkoušky z praktické jízdy, kde žalobkyně již byla hodnocena stupněm „*prospěl*“. Podle čl. 2 odst. 2 Listiny platí, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Pokud kontrola vozidla byla součástí pouze první části zkoušky, potom zkušební komisař kontrolu vozidla ani zkoušet nesměl. Předmětem druhé části zkoušky kontrola vozidla není. Pokud by přesto chtěl na žadatele, aby si vozidlo fyzicky před jízdou zkontrolovala, potom ji za případnou neznalost nesměl hodnotit ani ji k tomu dávat verbální otázky. K zaškrtnutí položky „*Chyby v řízení ohrožující bezpečnost, zásah učitele nebo upadnutí s motocyklem v jakékoliv části zkoušky má za následek okamžité ukončení zkoušky*“ žalobkyně uvádí, že je též neoprávněné, když k jízdě samotné vůbec nedošlo. K odkazu na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 161/2023-23 uvádí žalobkyně, že je nepoužitelný z řady důvodů. Tento rozsudek se z povahy žaloby především vztahuje na první část zkoušky skupiny B, což není případ žalobkyně.
10. Ke způsobu provádění zkoušky žalobkyně uvedla, že zkušební komisař, resp. žalovaný ve vyjádření tvrdí, že „*...žalobkyně byla dotázána na minimální hloubku dezénu, kdy nejprve uvedla hloubku 4 cm, následně uvedla ihned dvě další hloubky obdobně nesprávně a komisař*

upozornil žalobkyni, že se jedná o zcela nesprávné odpovědi“. A pokládal i další otázky. K tomu žalobkyně nad rámec předchozí argumentace jen na okraj připomíná, že se nejedná o ústní zkoušku jako v případě zkoušky ze znalosti ovládání a údržby vozidla (§ 41 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb.), nýbrž o zkoušku praktickou, kde žadatel v první části zkoušky prokazuje zejména základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím. Další úvahy žalovaného o tom, co je pro bezpečnost jízdy nebezpečné, je pro posouzení věci zcela nadbytečné.

V.

Vyjádření účastníků při jednání

11. Účastníci při jednání setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

VI.

Posouzení věci soudem

12. Podle § 87 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel se musí žadatel o řidičské oprávnění podrobit zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, která se skládá ze zkoušky a) z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, b) ze znalostí ovládání a údržby vozidla, jde-li o žadatele o řidičské oprávnění pro skupinu C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D nebo D+E, c) z praktické jízdy s výcvikovým vozidlem.
14. S ohledem na požadovanou skupinu se žalobkyně musela podrobit zkoušce „z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy“ a zkoušce „z praktické jízdy s výcvikovým vozidlem“.
15. Podle § 39 odst. 2 věta první téhož zákona se výsledek každé zkoušky se hodnotí stupněm "prospěl" nebo "neprospěl".
16. Pokud by tedy žalobkyně uspěla ve zkoušce „z praktické jízdy s výcvikovým vozidlem“, byla by hodnocena stupněm "prospěla". Pokud by neuspěla, byla by hodnocena stupněm "neprospěla".
17. Zkouška z praktické jízdy je upravena v § 42 zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel.
18. Podle odstavce 1 tohoto ustanovení žadatel o řidičské oprávnění musí při zkoušce z praktické jízdy prokázat znalosti, dovednosti a chování včetně specifických požadavků pro jednotlivé skupiny vozidel. Zkouška z praktické jízdy je rozdělena do dvou částí. Žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí, je hodnocen stupněm "neprospěl". O průběhu zkoušky z praktické jízdy zkušební komisař pořídí písemný záznam.
19. Podle odstavce 3 téhož ustanovení v první části zkoušky žadatel o řidičské oprávnění prokazuje zejména a) základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím, b) rozjíždění s různým stupněm obtížnosti, c) zastavení vozidla, d) couvání a otáčení při couvání, e) zajiždění do omezeného prostoru a vyjíždění z něj, f) podélné, šikmé

a kolmé zaparkování vozidla, g) zastavení a rozjíždění ve stoupání, h) řízení vozidla při malé rychlosti nejvýše do 30 km.h⁻¹.

20. Podle odstavce 4 téhož ustanovení ve druhé části zkoušky žadatel o řidičské oprávnění prokazuje zejména znalosti a) v bezpečném řízení vozidla s různou intenzitou provozu na pozemních komunikacích, b) řízení vozidla na různých druzích pozemních komunikací, c) řízení vozidla na křižovatce, která je řízena světelnou signalizací, d) řízení vozidla na úseku, kde je provoz hromadné osobní dopravy a kde je dostatečný pohyb chodců s vyznačenými přechody pro chodce, e) řízení vozidla mimo obec a v případě velkých měst alespoň na vícepruhové komunikaci, kde je dovolena rychlost vyšší než 50 km.h⁻¹, f) ovládání vozidla ve vyšších rychlostech a při různých manévrovacích situacích, g) rychlého a bezpečného rozhodování v dopravní situaci při řízení vozidla, h) správné reakce na vzniklou dopravní situaci.
21. K tomu, aby byla žalobkyně při zkoušce z praktické jízdy hodnocena stupněm "prospěla", bylo třeba, aby prokázala základní znalosti u každé z jejích dvou částí. Pokud tedy žalobkyně v první části zkoušky neosvědčila základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím, nemohla být zkouška z praktické jízdy hodnocena stupněm "prospěla".
22. Jde-li pak o otázku nepřipuštění k druhé části zkoušky z praktické jízdy, lze odkázat na závěr, ke kterému dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 4. 2024, 6 As 161/2023-23, když uvedl, že „zkoušku z praktické jízdy lze ukončit i v průběhu první části této zkoušky, tj. před vykonáním obou částí v rozsahu stanoveném v § 43 odst. 1 zákona o získávání odborné způsobilosti, jestliže zkušební komisař dospěje k závěru, že žadatel neprokával základní znalosti, dovednosti či chování, takže je nutno hodnotit zkoušku stupněm „neprospěl“. Soud se s tímto závěrem ztotožňuje, a to i z toho důvodu, že v případě neúspěchu v první části zkoušky již nelze získat kladné hodnocení za celou zkoušku. Vykonat druhou část zkoušky by bylo zcela zbytečné.
23. Dlužno v této souvislosti zmínit, že podle § 39 odst. 2 věta druhá zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, jestliže žadatel o řidičské oprávnění neprospěl v některé zkoušce, může tuto zkoušku nejvýše dvakrát opakovat.
24. Neuspěje-li tedy žadatel ve zkoušce „z praktické jízdy s výcvikovým vozidlem“, musí ji opakovat. Vzhledem k tomu, že se tato zkouška skládá ze dvou částí, musí úspěšně znovu zvládnout obě tyto části. Neboť teprve po jejich úspěšném zvládnutí lze opakovanou zkoušku hodnotit stupněm "prospěl". To se v případě žalobkyně nestalo.

VII.

Rozhodnutí soudu

25. Soud neshledal žádný z žalobkyní uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VIII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

26. Soud neprovedl žádný další z účastníky navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

IX.

Náklady řízení

27. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se žalovaný práva na náhradu nákladů řízení vzdal, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. března 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu